

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

An. III. Nr. 9.

Septembrie, 1936.

STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Polana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNĂ”

ORGAN AL OIERILOR DIN INTREAGA ȚARĂ

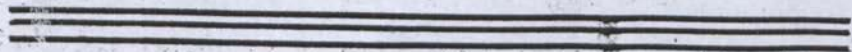
APARE IN FIÉCARE LUNĂ

ABONAMENTE:	
Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	60
Exemplarul	10

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA:
POIANA-SIBIULUI
JUDETUL SIBIU

CUPRINSUL:

Stâncă să fim	<i>Nic. Muntean</i>
Chemări de buciwm	<i>Victor Cosma</i>
Sfatul voveozilor	<i>Victor Cosma</i>
Laptele gros	<i>I. Dăncilă</i>
Piața internațională	<i>I. Dăncilă</i>
Revistei „Stâna”	<i>Nic. N. Iancu</i>
Pentru Badea Cârțan	<i>Ion L. Apostoloiu</i>
Sfaturi	<i>Nicolae Cioran</i>
Despre cântecul nostru	<i>I. Mănițiu</i>
Cântec popular	<i>I. Mănițiu</i>
Pagina economică	<i>I. Dăncilă</i>
Pagina U. O.	* * *
Informațiuni	* * *

Stâncă să fim

Nic. Muntean.

Secretul puterii de rezistență cu care stâncă de pe vârf de munte înfruntă de secole, ba de mii de ani, toate intemperiiile vremurilor stă în unirea indisolubilă dintre miliardele de părticele, cari o compun.

Pe cât de tăcută suferă arșița soarelui, tot atât de majestoasă se ridică în fața ploilor, picurilor, zăpezilor, vânturilor, viscolelor, furtunilor, durduielilor și trăznetelor.

Primește increzătoare în forța sa toate aceste atacuri ale naturii și își păstrează cu demnitate locul, unde au așezat-o vremurile până la cari nu putem pătrunde de mulțimea anilor.

Rece, înfiorătoare, sfidând povara anilor nenumărați, dă și azi locurilor de leagăn al neamului nostru — Carpaților — farmecul, care sguđuie, mărește și înalță.

Asemănător stâncii, au înfruntat și înfruntă oierii toate neajunsurile vremurilor. Dar nu e de ajuns cu atât! Pe lângă aceste neajunsuri împreunate cu ocupația lor ei au luptat și luptă și cu o aproape totală desconsiderare a factorilor de conducere, precum și cu poftele nesățurate ale celor, cari au găsit în ei și profesiunea lor un bun de exploatat și mijloc de îmbogățire ușoară și sigură.

Dacă cele dintâi sunt dela Dumnezeu, apoi pe cele din urmă până când le vor mai suferi, fără urmări dezastruoase pentru ei și ocupațiunea lor!?

Secretul puterii de rezistență a neamului nostru contra tuturor năvălitorilor și cutropitorilor stă în tăria cu care oierii, cei mai vechi locuitori ai plaiurilor României întregite și-au păstrat graiul, credința, portul, cântecele, jocurile și obiceiurile!

Secretul puterii prin care oierii își vor câștiga drepturile din plin meritate stă în unirea, întocmai ca

în stâncă, a tuturor oierilor din tot cuprinsul țării în „*Uniunea oierilor din întreaga țară*“.

Stâncă este „*Uniunea oierilor*“, care unește din spirit de conservare, cu tendință de progres pe toți oierii țării.

Sunt multe ploșnițele cari ani de-a rândul s'au hrănit din truda oierilor.

Invățate să mănânce de-a gata, văzându-și existența periclitată prin unirea tuturor în cadrul Uniunii, aceste lipitori scornesc fel și fel de minciuni, cari de cari mai stupide privind posibilitățile de realizare ale Uniunii cu gândul drăcesc, de a stăvilii curentul de organizare oierească. Nu cruță nimic și pe nimeni.

Curentul cinstit pornit cu atâta însuflețire nu poate fi oprit de gunoaiele pe cari le alungă departe din calea sa.

Oierii, cari au înfruntat secole de-a rândul toate mizeriile împreunate cu oieritul, au dus toate poverile încărcate pe nedrept în spina lor, și-au hrănit cu bunurile greu muncite atâția speculanți, să aibă încredere nemărginită în conducătorii Uniunii, cari se străduiesc cât omenește este cu puțință și cât și oierii îi ajută, să asigure oieritului mijloace de propășire.

Stâncă să fim; încrezători în forța Uniunii, care știe să apere cu demnitate toate interesele oierilor.

Se cere tuturor însă răbdare și devotament, bazate pe încredere absolută.

Ceeace s'a neglijat de secole, e greu să se câștige la moment.

Cu încredere nestrămutată în victoria care a noastră va fi, cu muncă cinstită continuă vom îndepărta încet, dar sigur, toate obstacolele ce se pun de mulți deăcurmezișul în calea realizării programului Uniunii.

Să credem în biruință cum credem în Dumnezeu Atotputernicul, care ne-a călăuzit pașii prin vremurile de urgie.

Stâncă să fie Uniunea oierilor de care să se zdrobească toate josnicile intrigări.

Chemări de bucium

„Nu voim să jignim drepturile nimănui
dar nici ale noastre să nu se întunece“.

Imprăștiati de nevoi pe întinsul țării, din tainițele munților și până'n limanurile Mării-Negre, acei care dela capătul vremilor știute, veacuri dearândul și-au păstrat cu dârjenie limba, portul și datinele părintești, păstorii pribegi ai zilelor noastre duc de un cârd de vreme o viață plină de lipsuri și necazuri. Crâmpeiiu acesta de neam românesc, asuprit și strâmtorat, nebăgat în seamă de nimeni și pierdut din vederea istoriei se clatină în cumpăna pieirii.

Suspina isvoarele și se jălucesc codrii de mila „crailor doinași“ atât de frumos zugrăviți în cântările poezilor de altădată. Adus în sapă de lemn de ticăloșia diriguitorilor de ieri și de azi care'n negura minciunii și'n cârdășia hrăpitorilor își împlinesc poftetele deșartelor străluciri pământești, poporul muncii și al birului s'a luat de gânduri.

Din adâncimi de vremi glasul vechilor așezări le strigă, după decenii de tăcere și sfântă îndurare: „*Ridicați-vă și întăriți-vă, păstori români, voi prin voi înși-vă și biruință veți descoperi în taina viitorului*“. Și o putere tainică, o credință nouă prinde a se înfiripa în sufletele curate ale urgisiților ciobani.

Chemări prelungi de bucium se leagănă pe văi...

Vrednicul dascăl din Poiana Sibiului, cu adâncă și limpede înțelepciune aprinde candela speranței în inimile celor slabi și nevolnici. Uniți într'un mănunchiu sufletesc prin adâncă evlavie a trecutului lor, oierii de pretutindeni au pornit lupta și prin pașnică străduință ei vor să capete dreptate și înțelegere. Cei ce nu se jăluiseră decât codrului în graiul sfânt al doinei sunt astăzi dornici de o viață nouă și la un cuget în jurul „cârmaciului iscusit“ cer fățiș să li se statornicească rostul și rânduiala unui trai mai omenos.

Obșteasca înviorare pășește cu luare aminte în întunerecul timpului ca să urzească noi alcătuirii de viață.

Dar vremile's covârșitor de grele și un vânt de stricăciune suflă peste lumea întreagă.

Cu bună și dreaptă înțelegere, în aceste împrejurări nemilostive, când nici o jertfă nu e zadarnică, bătrâni iscusiți și flăcăi sprinteni, strânși laolaltă, încearcă să despice în noaptea 'nfricoșată drumul mântuirii. Și pentru isbândirea acestui gând, *tinerii cărturari desprinși din tagma oierească sunt astăzi chemați să risipească negurile în care oierii au stat învăluiți atâta amar de vreme și prin puterea statului cuminte să le desfunde căile spre limpezisirile unor timpuri mai așezate.*

Cu inima largă și fără cămări ascunse, departe de demagogia politică — cât mai departe — povățuitori înțelepți să fie satelor, iar celor îndoelnici și potrivnici să le strecoare pe 'ndelete în suflete încrederea aceea oarbă care dă putere, și aripi și poroc năzuințelor omenești.

Din dragostea noastră, a tuturor, pentru îndeletnicirea sfântă apucată din bătrâni să înălțăm platoșă uriașă în fața hrăpitorilor nedreți și'n vederea cea mai largă a lumii să cerem *dreptatea* ce ni se cuvine.

Titerlești—Mehedinți

10 August 1936.

Victor Cosma

student.

Laptele gros

de I. Dăncilă.

De toți este știut, că laptele de oaie este mai gras și mai gros decât cel de vacă.

El — și laptele de bivoliță — conține, în mijlociu luat, de două ori atâta grăsime decât cel de vacă. Este mai gros, conținând în medie 16.43% substanță uscată și numai 83.87% apă, pe când cel de vacă conține în mijlociu 12.40% substanță uscată și 87.60% apă.

Tot în mijlociu luat, laptele de oaie are următoarea compoziție:

Apă	83.87%
Substanță uscată	16.43%
Unt (Grăsime)	6.18%
Substanțe azotoase	5.15%
Caseină	4.17%
Lactoză	4.17%
Albumină	0.98%
Cenușă	0.93%

Laptele, oricât de curat ar fi el muls, nu se poate păstra proaspăt timp îndelungat și de aceea se transformă.

Pe lângă brânză, o formă conservabilă a laptelui de oaie, mai ales a laptelui de toamna, este aceea cunoscută sub numele de lapte gros sau lapte acru.

Laptele de oaie toamna, din cauza lactației înaintate a oilor, devine foarte gras și se încheagă greu. Neînchegarea se mai poate datori și faptului, că oile au pășunat pe un loc spălat sau cu iarbă prea crudă.

Acest lapte este bine ca totdeauna să se transforme în lapte gros.

Laptele gros este una din formele mai complete ale laptelui industrializat. Conține toate componentele laptelui proaspăt sub o formă concentrată. Se ține relativ mult timp. Este hrănitor și cu o influență binefăcătoare asupra stomacului și intestinului gros. Bine preparat e ușor di-

Sfatul voevozilor

*Din a munților adâncuri, peste creste și pripoare,
Scoborit-au voevozii, într'o zi de sărbătoare;
Și sub ziduri de cetate, după veacuri de tăcere,
S'au fost strâns să chibzuiască gând de românească vrere.*

*Căci în neagră scăpătate au ajuns de-un cârd de vreme,
Și'n noian de valuri crude se frământă fără a geme
Cei ce'n tainițe de codru, visând timpuri așezate,
Au fost buni și dreptți și harnici și cu dor de libertate.*

*Hotărâși și dârji de-acuma, cu măreață 'nsuflețire,
Cearcă 'n noapte să trespice drepte căi de mântuire;
Și cu multă 'nțelepciune, făurind piloni de stâncă
Năzuințelor curate, fac un crez din a lor muncă.*

*Înțelepți cu iarna'n plete și flăcăi voinici ca bradul
Scut înălță'n fața urlii și orbește 'nfruntă „iadul“;
Și'n ticăloșia vremii, peste ziduri de cetate,
Strigă 'n vuet de furtună: Vrem dreptate, vrem dreptate!*

12 Iulie 1936.

VICTOR G. COSMA.

gestibil și este un desinfectant al intestinului gros. De aceea este (cum s'a mai scris*) mult recomandat de doctori celor cu stomac slab și celor cu dureri intestinale.

Calitatea și compoziția lui diferă. Cel dela munte are un alt gust și o compoziție puțin diferită decât cel dela șes.

Modul de fabricare joacă la acest lapte un mare rol. Cauza principală, de ce laptele gros dela munte este de obicei mai acru și nu se îngroașe ca cel dela șes, este că la munte toamna e rece și acestui lapte, pentru a se îngroșa și a căpăta gust bun, i se cere să stea câteva ceasuri la o anumită căldură. *I se cere, ca după ce a fiert cel puțin o jumătate de ceas, să i se introducă plămădeală.* Aceasta la noi nu se pomenește și de aceea la preparare se strică atâta lapte, iar pe piață rareori, la câte un gospodar, se găsește lapte gros într'adevăr bun.

Compoziția câtorva probe de lapte gros, din diferite părți, analizate a fost următoarea:

Proveniența lăptelui din:	Cât conține la sută:			Aciditatea (sau gradul de acreală)
	Unt	Substanțe azotoase	Apă	
Sorti, cca 1200 m. înălțime (Munții Sibiului)	15.50	12.99	65.43	100.0
Dobrogea (Jud. Constanța)	14.71	10.25	72.18	92.0
Zârna, Munții Oltului (Jud. Muscel)	15.64	12.93	66.98	104.0

Laptele analizat avea o vechime de cca trei săptămâni.

Cel mai gras este laptele gros dela munte, însă totodată și cel mai acru.

După cum se vede laptele gros este de două ori și jumătate mai gras decât laptele de oaie obișnuit.

Iată deci, că pe lângă efectul lui dietetic — de medicament — asupra corpului omenesc, laptele gros este și un aliment substanțial și foarte hrănitor, ce nu trebuie să lipsească de pe masa nici unei familii.

*) Citește „Stăna“ Nr. 5, An. II. Pag. 8.

Piața internațională de lapte și derivatele lui în sfertul I. al anului 1936

de I. Dăncilă.

Dintre țările Europei, Elveția este considerată printre întâiele, în ce privește comerțul cu derivatele laptelui (brânzeturi, unt etc.).

Ea are o mulțime de organizațiuni, pentru creșterea vitelor, pentru prelucrarea laptelui și pentru desfacerea produselor. Rentabilitatea este pivotul în jurul căruia se învâрте toată economia agricolă elvețiană,

Și pentru a fi totdeauna bine informați asupra prețurilor „*Uniunea țărănilor elvețieni*“, căci toți țărani din Elveția sunt organizați în Uniune, pentru a-și apăra interesele, are un oficiu numai pentru comunicarea prețurilor și veștilor din toată lumea, care ar folosi țărănilor.

Acest oficiu comunică în fiecare sfert de an situația pieței de lapte, brânzeturi și unt din toată lumea. După această dare de seamă ei știu să-și acomodeze producția și prevăd prețurile în viitor.

Nu de mult s'a publicat situația prețurilor în sfertul întâiu al anului în curs. Cred nu de puțină importanță și pentru cititorii noștri, ca să vadă ce fac alții și cum se lucrează în alte țări, unde treburile merg mai altfel decât la noi.

În situația de care am amintit, se arată producția de lapte, prețul laptelui, prețul brânzeturilor și al untului din majoritatea țărilor Europei.

În I-iul sfert al anului 1936 — în lunile Ianuarie, Februarie și Martie — datorită nutrețului suficient și mai ales iernii calde, producția de lapte a fost bună.

Producția de lapte a fost mai mare decât în I-iul sfert al anului 1935 în: Cehoslovacia, Bulgaria, Germania,

Finlanda, Polonia, Danemarca, Belgia, Irlanda, Statele Unite, Argentina și Noua-Zeelandă.

Mici variații în plus se înregistrează în: Ungaria, Danzig, Norvegia, Lituania, Estonia, Olanda și Anglia.

O mică scădere a producției a fost în: Austria, Jugoslavia, Italia, Franța, Elveția, Suedia și Canada.

În general, producția mijlocie a fost mai mare în acest sfert de an decât în I-iul sfert al anului 1935.

Prețul laptelui, în acest sfert de an, a fost deasemenea puțin mai ridicat decât în I-iul sfert al anului 1935.

Cererea mare de brânzeturi și unt, face totuși ca prețul laptelui să rămână același, cu mici tendințe de urcare, în următoarele state: Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, Franța, Germania, Danzig, Elveția, Suedia, Lituania, Estonia, Danemarca, Belgia, Irlanda, Statele Unite și Canada.

O mică scădere a prețului a fost în: Bulgaria, Italia, Norvegia, Finlanda, Polonia, Olanda, Anglia și Argentina.

Brânza, în general, s'a căutat în acest sfert de an. Producția a fost mai mică decât în I-iul sfert al anului trecut.

Prețul brânzeturilor s'a urcat mult în Franța și avea tendințe de urcare în majoritatea țărilor europene.

Prețul untului, după ce a înregistrat o scădere în Ianuarie, se reface în Februarie, pentruca să scadă din nou în Martie. Cu toate acestea piața de unt nu se poate socoti nefavorabilă.

În rezumat se poate spune deci, că în I-iul sfert al acestui an, prețurile au fost bune, atât la lapte și brânzeturi cât și la unt. Aceasta se datorește cererii bune, ce a fost în continuu.

Se înregistrează deci mai multă viață comercială decât în I-iul sfert al anului 1935 și 1934.

La noi, prețurile relative din Ianuarie și Februarie, scad începând cu luna Martie și ating minimum în Mai.

Aceasta se datorește în bună parte caracterului de sezon al industriei laptelui la noi și mai ales desorganizării complete a producătorilor în ce privește industrializarea și valorificarea brânzeturilor.

E un fenomen, ce se repetă la noi în fiecare an, dar cu toate acestea nimeni nu s'a gândit să ia vre'o măsură, pentru prevenirea lui.

Revistei „Stâna“

Foaie verde de limană
Du-te carte la Poiană,
Du-te dragă și te lasă
La domn' director pe masă.

Spune-i, că revista „Stâna“
Ne este nouă lumina,
Soarele ce strălucește
Și inima ne 'ncălzește,

Mă leg ca toată viața mea
Să fiu abonat la ea;
Căci cei, cari o tipăresc
Sunt cu suflet românesc.

Suflet mândru fără vină
Plămădit din radăcină
Cu pământul și cu țara,
Cu oierul și povara.

Foaie verde de mătăsoasă
Du-te carte sănătoasă.
Frunză verde de liman,
Spune-i domnului Muntean,

Spune-i dulce la ureche
Cu glas de scriptură veche
C'asa foaie cum e „Stâna“
Nu mai sunt în România.

Pășiiți pe căile „Stânii“
Voi oierii României.
Să ne unim pe viață
Precum Muntean ne învață.

Singur din întreaga țară
Cunoaște-a noastră povară.
Acum noui zări s'au ivit
Pentru-oieri și oierit.

Dânsul le știe pe toate
Deie-i Domnul sănătate
Gândul să și-l împlinescă
Pe noi să ne desrobească!

NICOLAE I. IANCU
Purcăreți, Alba

Pentru Badea Cârțan

De pe „Câmpia Turdei la Stâna din Cârțișoara“

În ziua de Sâmbătă 8 August 1936 s'au împlinit, 25 de ani dela moartea lui Gheorghe Badea Cârțan și 335 de ani delauciderea mișească a marelui nostru Domnitor și erou național Mihai Viteazu — pe câmpia Turdei. —

Moment solemn de aducere aminte și de venerare pentru acest cioban, curat și inimos, însuflețit și el de gândul, viteazului voevod „De întregire a neamului românesc“, gând pe care l-au mai încercat dealungul a trei secole răsvrătitul Horia din Albac la 1784, Avram Iancu la 1848, precum și multe alte suflete de români ce l-au cântat în vers de jale strigându-l cu durere.

Din șurlaole Făgărașului, din spre valea Cârțișoarei, un biet cioban, prinde a depăna mai târziu, acel măreț fir de aur al visului nostru național.

Dar ce putea și mai ales ce pricepea el, un neștiutor cioban? Mânât însă de un îndem sufletesc — care unește adesea pe cărturar cu profanul — trecu la fapte și într'o bună zi Badea Cârțan trece munții la frații liberi.

Mai bine de un pătrar de veac Badea Gh. Cârțan, a dus — în dăsații lui de cioban — slova curată și românească, delă frații liberi la cei subjuțați.

În frământarea gândului de nobila origină a neamului nostru, pații îl duseră — cu dăsații în spinare — până în cetatea lumii Roma. Ochii lui, care nu văzuseră decât stânile din ținutul Cârțișoarei și catapetasma bisericii din satul său, se pomeniră într'o seară la picioarele „Columnei lui Traian“, din vechea cetate de pe malul Tibrului.

Cuprins de oboseală, așternu șuba ciobănească și se culcă, — până în zori, — când găsit de un gardian public, fu adus la legația României din capitala Italiei.

În inima lui simplă, dar nobilă și cinstită a purtat acelaș dor măreț al întregirii neamului. Când „Pronia

Cerească", îl chemă în lumea celor drepti; trupul lui de — curat cioban, — fu pus la loc de cinste în cimitirul din Sinaia, iar pe crucea creștinească dela capul său, în amintirea lui stă scris:

GHEORGHE BADEA CÂRȚAN

Doarme visând întregirea neamului său... 1911.

În sfânta Mănăstire dela Sinaia și în alte părți s'au făcut atunci pomenirea voevodului și a ciobanului, care au purtat marele gând, de mai bine și acelaș ideal al unirii neamului românesc. Cu mireșme de smirună și tămâie vocea preoților creștini se ridică spre Cel de sus cu ruga fierbinte de a milui „*Sufletele Adormiților robilor tăi*“, *Mihai Voevod și Gheorghe și odihnește-le Doamne într'u veșnică pomenire*“.

Duioasa evocare în aceeaș zi a Viteazului Voevod și a sârmanului cioban Badea Cârțan este simbolică: Ea arată rugăciunea întregului popor, pentru toți acei cari prin jertfa lor, prin sacrificiul și prin sfintele lor năzuințe au visat și au împlinit întregirea neamului nostru.

Astăzi dela Stâna din Cârțișoara până în Câmpia Turdei, dela Hotin până la mare și dela Nistru, până la Tisa bate acelaș suflet — despărțit până mai eri, — bate acelaș suflet al poporului român unit sub sceptrul unui rege mândru; suflet care pe piatra rece dela piciorul Columnei lui Traian din Roma, Badea Gh. Cârțan — la visat în noaptea cu luna — când obosit de lungă-i pribegie a poposit în cetatea mamă a neamului românesc.

București, August 1936.

Ion L. Apostoloiu
licențiat al Ac. Comerciale
Cenzor al U. O.

Sfaturi . . .

Să ne iubim țara și Regele cu toată puterea sufletului, căci pentru întregirea ei au sângerat atâtea generații, față de cari se cuvine să avem vecinic o adâncă recunoștință.

Să credem fierbinte în învățăturile bisericei creștine, care ne-a întărit și unit din timpurile cele mai vechi până azi.

Credința în Dumnezeu este forța divină, care ne conduce pașii în viață. Să o cultivăm adânc și sănătos!

Să ne îngrijim cimiterile, unde întru Domnul odihnesc strămoșii, părinții și copiii noștri, cari trăiesc prin noi.

Să înălțăm munca la rangul de virtute! Să fim în satele noastre cei mai muncitori și harnici cetățeni. Munca ne întărește corpul, ne luminează mintea, ne înalță înaintea oamenilor și a lui Dumnezeu.

Să îngrijim omenește de vite. Să nu le batem, căci și ele sunt ființe cari simt și sufăr, dar nu pot vorbi. Ne folosim de ele și ne sunt ajutorul principal în gospodărie, să le dăm deci hrană bună și suficientă și să le facem adăposturi corespunzătoare. Să le curățim la timp.

Să ne iubim părinții, soția, copiii și pe semenii noștri, căci numai prin iubire ne ridicăm către Dumnezeu și vom fi mereu și pentru totdeauna uniți în cuget și simțire.

Să ne ferim de beuturi alcoolice, care sunt izvorul tuturor crimelor și nenorocirilor. Alcoolul întunecă mintea și cum barca fără cârmă merge în voia valurilor până se răstoarnă sau se ciocnește de ceva, la fel și omul beat.

Să fim demni și curagioși. Să avem curajul răspunderii faptelor noastre, care trebuie să se manifesteze în cadrul legilor țării și al moralei creștine.

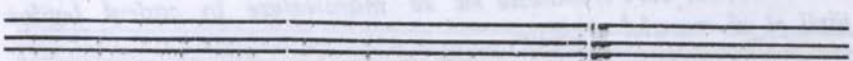
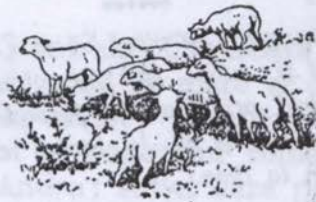
Să încurajăm agricultura cu toate ramurile ei, industria, comerțul și tot ce este creștinesc-românesc, căci numai astfel făcând vom scăpa din robia jidanilor.

♦♦♦♦♦

Dragi oieri, trebuie să credem, că singura putere capabilă să facă ordine în această scumpă a noastră profesiune, rezidă în noi înșine. Strânși uniți prin Uniunea oierilor din întreaga țară și în jurul iubitului nostru președinte, care prin munca Dsale neobosită a dat bogate roade și dovezi destul de mulțumitoare pentru oierii fărăi, vom birui.

Titerlești, la 5 August 1936.

NICOLAE CIORAN.

Despre cântecul nostru

Cântecul, omul și locul. Doina e a noastră. Cântecul hai-ducesc. Dorul. Badiul și mândra. Muntele, leagănul poeziei populare.

Pomul se cunoaște pe poame, omul pe fapte, dar eu zic că pe cântec. Cântecul e fructul în care omul își toarnă sufletul și sufletul nu-l poți minți. Îți poți ostoi avântul lui, dar nu-l poți purta de frâu așa după cum automobilul se poate opri, dar nu-i poate porunci șoferului pe care drum să apuce. Cântecul e glasul sufletului și sufletul e omul. Cunoști omul în el, cum cunoști soarele din petecul de cer ce se oglindește în fundul unei ape.

Îți mai arată apoi, cântecul, ocupația, traiul și locul pe care își toarcă omul zilele una după alta.

Cântecul plugarului îți va șopti de brazdă, de boi dela roată, de plug, de car, de aurul holdelor, de bob de grâu și de toate ce reprezintă tihna unei vieți liniștite pe șes. Simți în târăgăneala lui melodioasă, pasul domol al bouului și singurătatea de amiază a satelor de pae.

Cântecul nostru, al omului de munte, e cântecul cioabanului și mult schimbat de cel al plugarului, căci mare deosebire e între locul unuia și al celuilalt. Nu lipsesc unele asemănări de cântec datorite neîntreruptelor legături ce există între munte și șes.

Cântecul munteanului e mai robust. Vezi în construcția lui măreția muntelui și tăria stâncii. În locul aceleași colorii blonde, însorite, din cântecul șesului, găsești întunecimi de codru, dor pribeag, țară lăsată, inimi muncite de câștigarea unui codru de pâne, frunți gânditoare dar totuși îndărătnice în seninătate. Înțelegi din cântecul său, că omul de munte — păstorul în special — e un arhanghel călător cu dragoste de țară și dor de sat, ascuns între filele acaftistului din dăsagi.

A fost și natural ca drumeșind munții, cu cea turmă de oi, ciobanul să se simtă oarecum legat de ceea ce îl înconjură: de plaiul muntelui, de pajști și mai ales de brad.

Se spune, că doi soți care se iubesc mult, cu timpul împrumută unul altuia, unele trăsături și apucături. De aceea spui uneori, de câte cineva „parc'ar fi frați“!

Tot așa ciobanul. Cetești pe figura lui distinsă, în ochii lui ce te sfredelesc, în mersul lui larg și sigur, în toate gesturile lui calculate; ghicești înapoia staturii lui ce te domină, bradul, codrul. Cui nu i-a făcut impresia aceasta?

Astfel poți zice de cioban, și brad, fără să greșești: parc'ar fi frați!

Cunoscând lucrurile acestea vom înțelege de ce doina e a noastră, a ciobanilor și de ce acest fel de cântec ocupă un loc așa de însemnat în partea locului. Doina e fructul dragostei dintre om și natură.

Alătura de doină, cântecele haiducești — pe care câte un bătrân de ți le mai poate spune — alcătuesc iar șiruri frumoase pe iia cântecului nostru.

Se cunoaște în ce împrejurări s'a născut haiducia. Ori care putea fi scutul haiducului, dacă nu codrul și muntele?.. Și cine era acela care de multe ori îi întindea mâna și-l dosea de ochii „jendarilor cu peană“, dacă nu ciobanul?

Intâlnești în aceste cântece haiduci ca Dăian, — originar din Săliște — Tunsu, Corbea ș. a. Nu însă de talia unui Mihu Copilul sau Toma Alimoș.

Elementul propriu cântecului nostru e dorul. Oricine poate înțelege de ce omul de câmp — care nu ese din sat decât ca să-și facă datoria către Țară — nu cunoaște acest sentiment de urât, care nu-i urât, de dorință împletită cu dragoste și care totuși nu-i iubire; nu cunoaște

aceea vijelioasă pustiire a dorului, asemenea scânteii ce pârljește spre a ajunge în ocina de unde a fost smulsă.

Ascultând cântecul nostru, prinzi în suflet, fără să vrei, dor de sat, de munte, de stână, dor de badiu și de mândra — foarte gingaș redat dorul în dragoste. Dragostea — de multe ori dorul — badiului, o sădește fata într'un fir de busuioc. Așa spune cântecul.

Putem afirma, purcezând cu gândul către obârșe că, viața românească a durat datorită muntelui. Prea bine se cunoaște rolul istoric al acestui protector național care a fost muntele.

Tot cu aceeași judecată vom spune și despre cântecul popular în general că, el a pornit odinioară ca un vânt de seară, de printre cetini, peste culmi, prin văi, spre bătătura ce mai fumegea a șesului. A pornit din gura baciului hâtru ce îndrăgea prea mult, prasnicul muntelui. A pornit dintr'o plinătate de viață care numai în munte s'a putut sălășlui. Suntem îndrituiți să zicem, că muntele a fost leagănul poeziei populare și tot el a dat „Miorița“ ca pe o floare a reginei.

Deci, ocrotiți muntele și pe păstor!

Ilie Mănițiu.

Cântec popular

— Tu te duci bade sărace,
Io cu dorul tău ce-oi face?
— Tu vei face mândro bine
Că rămâi în sat la tine
Și mai sânt voinici ca mine,
Da' io m'oi face mai rău
Că mă ducu din satu' meu
Și pe une mă ducu eu
Nu-i nici deal, nu-i nici părâu
Nici mândruță'n portul tău.
— Ia-mă bade și pe mine
Să megu*) în Țară cu ține
Și de ți-a hi cu rușine,
Fă-mă brâu pe lângă tine,
De ți-a părea brâul greu
Fă-mă lumină de său
Și mă bagă 'n sânu' tău,
De ți-o hi că m'oi tochi
Fă-mă lumină de ceară
Și mă ține subsioară.
In ce loc vei însera
Io casa ți-o lumina,
Și cine-a trece, a 'ntreba,
Ce-o hi Doamne și asta?
Tu atunci spune-i așa:
Asta-i lumină de său,
Mândruță din satul meu;
Asta-i lumină de ceară,
Mândruță din a mea țară!

Din „Grai și Obicet“ din Poiana-Sibiului
Culegeri de I. Mănițiu.

*) Verbul „a merge“ la timpul prezent.

Pagina economică

= Pe piața Internă este de mare actualitate valorificarea grâului. Măsurile foarte eficace ale guvernului — prin fixarea unui preț minim al vagonului de grâu — pentru valorificarea grâului, precum și seceta mare din America de Nord, sunt unele din cauzele cari fac grâul românesc căutat și prețul lui să se urce.

Vagonul de grâu bun s'a urcat la Constanța până la 55.000 Lei, iar după unele știri ar fi fost chiar peste 60.000 Lei.

Guvernul aflând, că la țară se face speculă cu grâul mălurat, a dat o circulară, prin care face cunoscut, că va prelua și acest grâu cu prețul de valorificare de 35.000 Lei vagonul.

S'au încheiat convenții de export, până acum, cu următoarele state: cu *Belgia*, pentru 12 000 vagoane; cu *Olanda*, pentru 9.000 vagoane și cu *Grecia*. Toate acestea sunt semne îmbucurătoare, pentru că intră în punga agricultorilor atâția bani și prin urmare puterea lor de cumpărare crește și astfel se pot scumpi și produsele oierilor.

= Porumbul e frumos și dacă va fi o toamnă caldă, pentru a se coace, va da recoltă bună. Și el se va căuta, căci din America vin știri, că acolo, anul acesta, va fi cea mai mică recoltă de porumb înregistrată de 55 de ani încoace.

= Câmpul peste tot e bun și dacă fân a fost puțin, sunt bune speranțe să fie otavă mai multă.

= **Lâna țurcană și tăbăcărească libere la export.** Ministerul de finanțe a întocmit un decret prin care se hotărăște ridicarea prohibițiunii la exportul de lână .

țurcană și lână tăbăcărească, provenită din raderea pieilor de oi.

= **Exportul de animale în I-a jumătate a anului 1936**, a fost: 22.190 bovine, 86.801 porci, 1.373 cai, 14.433 oi, 164.575 kg. grăsime, 68.808 kg. carne, 270.000 bacon. De remarcat este că cea mai mare parte de bovine s'a exportat în orient: 17.091, iar oi 13.785 în orient și numai 1.048 în apus. Toată grăsimea și carnea de bacon a mers în apus.

Exportul nostru de animale, cu excepția porcilor, a scăzut anul acesta la jumătate în comparație cu cel făcut în primele șase luni ale anului trecut. Una din cauze este și aceea, că exportul nostru nu se bucură de încurajări.

= **Congres horticol și expoziție de flori în Cluj.** În zilele de 29—30 August s'a ținut în Cluj al 6-lea congres al horticultorilor din țară, adică al acelor care se ocupă cu creșterea florilor, cultura pomilor și a legumelor. Au fost prezenți: Secretarul General al Minist. Agriculturii și Directorul Agriculturii și al Viticulturii și Horticulturii.

La congres s'a referat despre: Încurajarea inițiativei particulare în horticultură; Standardizarea fructelor în România; Reglementarea importului de plante și flori; Invățământul horticol; Direcția horticulturii și grădinile muncitorești.

= **Exportul de unt al Poloniei**, a crescut extraordinar în I-a jumătate a anului 1936. S'a ridicat la 4.500 tone, față de 1.400 tone în jumătatea anului trecut. Această bună căutare a untului polonez se datorește în mare parte legii adusă de stat, care prescrie controlul calității untului exportat. Principalul cumpărător a fost Anglia, care a luat 88% din untul polonez exportat.

= **Exportul de unt al Ungariei**, în luna Iunie, a fost de 286 tone. Principalele țări importatoare au fost: Germania, Anglia și Italia.

= **Alegerea celei mai frumoase băciță din Anglia.** În Anglia s'a ținut un concurs, pentru alegerea celei mai frumoase băciță. Asociațiile și Reuniunile țărănilor economi de vite au ales din fiecare regiune pe cea mai frumoasă. Dintre cele alese s'a ales apoi „frumoasa frumoaselor“, care în toamnă va fi trimisă la Londra la expoziția de lăptărie a Angliei.

= **Intâia expoziție de unt în Austria** s'a ținut la 30 Iulie în Linz, sub auspiciile Camerei de Agricultură. La expoziție au expus probe de unt 115 firme exportatoare de unt. Expoziția a dat rezultate mulțumitoare, pentru ameliorarea untului austriac, ce se exportă în cantitate așa de mare.

= **Laptele și derivatele sale în I-a jumătate a anului 1936 în Austria.** S'a exportat lapte în valoare de 1. 9 mil. Schillingi, unt în valoare de 2.7 mil. Schillingi, și brânză în valoare de 3.2 mil. Schillingi, sau valoarea laptelui și a produselor lui exportate de Austria în I-a jumătate a acestui an a fost de cca 234 milioane Lei.

Laptele s'a exportat numai în Germania; untul s'a exportat: 78 vagoane în Germania, 59 vagoane în Anglia și 3.4 vagoane în Italia; brânză s'a exportat 197 vagoane, din cari 98 vagoane în Germania, 32 vagoane în Franța, 25 vagoane în Italia, 19 vagoane în Belgia, 10 vagoane în America, 8 vagoane în Cehoslovacia și 2 vagoane în Elveția. În acelaș timp Austria a importat 44.2 vagoane brânză și anume: 21 vagoane din Cehoslovacia, 10 din Italia, 7.7 vag. din Ungaria, 4.4 vag. din Olanda și 1.1 vag. din Elveția.

Iată câteva vești, din alte țări, despre felul cum se lucrează acolo pentru valorificarea produselor laptelui și despre rezultatele frumoase și venitele mari, ce le aduce țărilor industria laptelui. Cât de înapoiți suntem noi față de aceste țări! Pe ce lume trăim de nu vedem, ce se petrece la vecinii noștri? Când ne vom desmeteci?

Prețul brânzeturilor — de oaie mai ales — este încă tot mic. Nu se înregistrează nici o urcare de preț și nici o mai bună căutare. Una din cauze este, natural, și sezonul fructelor. Lumea consumă multe fructe. După cum merge piața externă de brânzeturi este speranță, ca prețul brânzeturilor să se urce și la noi.

La 1 August a. c. laptele și derivatele lui aveau următoarele prețuri la București și Cluj:

	București		Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei		1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	30	40	22	28
Telemea	26	40	22	32
Brânză de burduf smânt.	—	—	28	40
Brânză de burduf nesmânt.	40	56	34	48
Cașcaval de Penteleu .	40	56	42	48
Cașcaval Grecesc . .	40	56	50	60
Caș de oaie	30	40	24	32
Liptauer	46	60	46	56
Brânză secuiască cal. I.	—	—	32	36
" " " II.	—	—	24	28
Emental	50-80	60-140	65-85	80-100
Edamer	60	80	60	70
Trapist	48	60	42	46
Unt de vacă	50	60	60	70
Smântână . . . litrul	34	44	38	44
Roquefort	310	380	320	380

I. DĂNCILĂ.

Pagina Uniunii Oierilor

Reuniunile de oieri și domnii cărora li s'au trimis spre vânzare câte un anume număr de cărțițele „*Nouii Zări pentru oier și oierit*“ sunt rugați a trimite cât mai neîntârziat pe adresa Uniunii în Poiana Sibiului costul lor. Credem că e timpul.

— — —

Reuniunile de oieri, care n'au trimis încă suma de lei 320 cerută cu adresa Uniunii Nr. 72 din 26 Martie 1936, sunt rugate a trimite această sumă pe adresa Uniunii.

— — —

Toate Reuniunile sunt insistent rugate a-și achita taxa de bază către Uniune în suma de lei 1000 precum și taxa de lei 25 ce compete Uniunii de fiecare membru al Reuniunii.

La fel sunt obligate toate Reuniunile a vărsa la cassa Uniunii 10% din toate venitele lor afară de cele specificate în Statutul Uniunii Art. 7 lit. c.

— — —

Cassieria Uniunii Oierilor confirmă primirea următoarelor sume:

Taxe de membrii	Lei	900
Dela Reuniunea Oierilor din Rășinari, jud. Sibiu:		
1. Taxa de bază către Uniune, Lei 1000		
2. Taxa către Uniune pt. 30 membri	Lei	750
3. Pentru 22 broșuri „Nouii Zări“	Lei	430
4. În contul chelt. la București	Lei	320
		2500
Dela Camera de Agricultură județul Sibiu,		
subvenție	Lei	20.000
	Total Lei	23.400

— — —

„Uniunea Oierilor din întreaga țară“ își ține de a sa prea plăcută datorință a aduce și pe această cale mulțumiri Camerii de Agricultură a jud. Sibiu, care a înțeles să sprijinească cu frumoase sume năzuințele de progres în slujba cărora s'a pus Uniunea Oierilor.

Ar fi de dorit ca exemplul Camerii de Sibiu să fie imitat și de alte Camere, a căror venituri sunt din belșug alimentate de oierii județelor respective.

— — —

Vești bune. Primim cereri din mai toate părțile țării locuite de oieri să le trimitem Statutul în vederea organizării lor și strângerii rândurilor în cadrul „*Uniunii Oierilor din întreaga țară*“.

Sfatul Uniunii pentru toți oierii este: Organizați-vă fără întârziere, căci numai organizați reprezentăm cu adevărat forța economică și socială cu care ne mândrim.

— — —

Oieri, ajutați-vă singuri! Subscrieți la „*Fondul pentru valorificarea produselor oierești*“.

Adunarea dela 12 Iulie 1936 a hotărât ca fiecare oier să subscrie la acest fond cel puțin 2 acții de câte lei 500. Să respectăm această hotărâre!

— — —

Nici unui oier să nu-i lipsească cârticica „*Noui Zări pentru oieri și oierit*“ scrisă de N. Muntean președintele Uniunii Oierilor!

Cârticica cuprinde programul de luptă al „*Uniunii Oierilor*“ Statutul Reuniunilor de oieri, statutul „*Uniunii Oierilor*“ și lămuriri de organizare.

Cumpărați-o, cetiți-o și răspândiți-o!

Se poate comanda la Uniune. Costă Lei 20.

— — —

Al 2-lea congres al oierilor!

**La 21 Noiembrie
1936 se va ține**

În orașul Târgu-Jiu
al 2-lea congres al oierilor
din întreaga țară!

Veniți cu toții din toate unghiurile țării!

În vederea celui de al 2-lea congres al oierilor din întreaga țară atragem cuvenita atenție a tuturor oierilor asupra Art. 19 din Statutul Uniunii, care spune: „*Toți membrii Uniunii Oierilor sunt obligați moralicește a se interesa de bunul mers al U. O. și a o ajuta în eforturile sale pentru atingerea scopului propus*“.

Statutul este lege.

Programul celui de al 2-lea congres se va publica în numărul pe Noiembrie al revistei „Stâna“

Uniunea Oierilor primește din multe părți adrese în care i-se cer diferite informațiuni, de pildă: De unde s'ar putea cumpăra berbeci de anumite rase, albi și negri, unde se găsesc anumite calități și cantități de brânză ș. a.

Pentruca Uniunea să poată servi la timp și conștientios pe cei ce îi cer anume informații, s'a luat hotărârea înființării în cadrul Uniunii a unui „*Serviciu de informațiuni*“, care suntem siguri, va aduce reale servicii oierilor.

Uniunea roagă pe ceice au ceva de spus în legătură cu serviciul proiectat să-și comunice durerile în scris Uniunii.

Asupra acestei chestiuni de o absolută importanță vom reveni cu explicații.

INFORMAȚIUNI

Intârzierea apariției numărului prezent se datorează faptului, că Dl director al revistei s'a reîntors din concediul petrecut în munți, la „Obârșia Lotrului”, abia la 6 Septembrie crt.

Pentru această intârziere cerem scuze On. noștri cetitori.

Dl inginer G. Vodă din București ne roagă să facem cunoscut cetitorilor noștri, că se organizează o excursie agricolă în Italia, în cursul lunii Octombrie a. c.

Se vor vizita cele mai interesante regiuni agricole ale țării surori, cu realizările efectuate în ultimii ani și cam 16 orașe mari.

Excursia durează 16 zile și costă Lei 13.840— în care sumă intră: pașaport, transport, întreținere ș. a.

Doritorii de a lua parte la această excursie se vor adresa Dlui inginer G. Vodă în București, Calea Victoriei Nr. 89.

Spicuiam din scrisoarea elevului pe cl. VIII-a a liceului comercial Ploscaru V. Haralambie din Tîterlești județul Mehedinți primită la redacție, următoarele rânduri: *Fînd pe deplin convins de ideea și curajul cu care ați început lupta pentru ridicarea celei de a doua clasă a locuitorilor, care formează țara noastră, formînd aci în Sibiu o asociație a tuturor oierilor sub numele de „Uniunea Oierilor”, pe lângă care apare revista „Stîna”; entuziasmat de aceasta vin și eu în calitate de elev să particip la lupta pentru recunoașterea drepturilor acestei clase, alături de Dv., clasă, care există de-alungul veacurilor, dar, care a fost uitată de toți pînă acum în bezna întunerecului, pe munți, departe de preținsa lume civilizată dela orașe. Deși nu sunț fiu de oier, dar locuind în mijlocul lor dator sunt să-i iubesc și să-i ajut“.*

N. R. Ce zic elevii și studenții a căror părinți sunt oieri!?

Articolele nepublicate vor urma în numărul viitor.

Oieri români! Strângeți-vă cu toții sub cutele steagului desfășurat de „Uniunea oierilor din întreaga țară” și uniți în cugete și simțiri veniți cu toții la al 2-lea congres oieresc, care se va ținea în 21 Noembrie 1936 la Tîrgu-Jiu.

Anunțați-vă din timp participarea la congres la Uniunea oierilor, Poiana Sibiului, jud. Sibiu.

Și-au plătit abonamentul.

Lei 100:

JUD. ALBA: Comuna Loman: Pantilimon Gheorghe.

Comuna Șugag: Bucurescu Gheorghe.

BUCUREȘTI: Moșoiu Dumitru.

JUD. CALIACRA: Comuna Arman: Șerb Dumitru.

JUD. CONSTANȚA: Com. Domnița Ileana: Moisă Dumitru.

CLUJ: Oțoiu Ioan, prof. la Academia agronomică.

JUD. DOLJ: Comuna Băilești: Oprean Ilie.

JUD. HUNEDOARA: Com. Clopotiva: Berbec Ioachim.

JUD. MEHEDINȚI: Comuna Dănceu: Barna Gheorghe.

Comuna Orzești: Crăciunescu Ion, învățător.

Comuna Titerlești: Lăzărescu Gheorghe, Frățuțu Gheorghe, Corcoveanu Ion, Firiză Nicolae, Ciurea Ion, Bistriceanu Nicolae, Brătianu Nicolae, Negrea Gheorghe, Lazăr Victor.

JUD. PRAHOVA: Comuna Azuga: Șufană Nicolae.

JUD. SIBIU: Comuna Jina: Paca Vasilie 603.

Comuna Mercurea: Georgescu Cornel, avocat.

Comuna Poiana Sibiului: Vonica Ilie 461, Toma Alexandru, Rodean Ilie 565, Ghițe Maniu 905, Muntean Nicolae 956, Iuga Mircea, Ban Nicolae, Bejiu Constantin 1037.

SIBIU: Dr. Nicolae Comșa, medic.

JUD. TIMIȘ-TORONTAL: Comuna Rudna: Dehelean Ilie.

JUD. TULCEA: Comuna Pecineaga: Petra Ionaș.

Lei 60:

JUD. SIBIU: Comuna Jina: Barb Nicolae Șchiopoiu.

Ziare și reviste primite la redacție:

„Isus Biruitorul”, A. II. Nrii 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 Sibiu. „Ardealul” A. XV. Nrii 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 Brașov. „România dela Mare” A. III. Nrii 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145. „Bravo” A. IV. Nrii 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179 Arad. „Glas Românesc din Regiunea secuizată” A. VI. Nrii 189, 190, 191, 192, 193, 194 Odorhei. „Opinia” A. I. Nrii 12—13, 14—15, 16, 17 București. „Drapelul Nostru” A. III. Nrii 32, 33, 34 București. „Românizarea” A. II. Nrii 32, 33, 34, 35 București. „Stafeta Agriculturului” A. I. Nrii 2, 3, 5, 6 București. „Basarabia Creștină” A. II. Nrii 44—45, 46—47 Chișinău. „Aurora” A. VX. Nrii 120, 121 București. „Poporul” A. II. Nrii 13—14 Runcul-Salvei, jud. Năsăud.

„Dobrogea Corporatistă” A. II. Nrul 15 Constanța. „Tribuna Nouă” A. I. Nrul 7 Sibiu. „Lumina Satului” A. II. Nrii 6, 7, Grumăzești, jud. Neamț. „Scânteia” A. VII. Nrii 6—7 Gherla. „Cuvântul Nou” A. I. Nrii 8—9, 10—11 Satu-Mare. „Calea Nouă” An. I. Nrii 24, 25 București. „Decalog” An. I. Nrii 8, 9 București. „Naționalul-Vâlci” A. IX. Nrii 101—102 Râmnicul-Vâlci. „Graiul Dobrogei” A. I. Nrul 1 Medgidia. „Acțiunea Pomicolă” A. III. Nrii 7, 8, 9 Fălticeni. „Foaia Plugarului” A. X. Nrii 10—11, 12, 13 Constanța. „Plugarul” A. IX. Nrii 5—6, 7 Brăila. „Revista crescătorului de animale” A. II. Nrii 7—8 București. „Drumul Nou” A. VI. Nrii 12, 13, 14, 15, 16, București. „Sănătatea”, București. „Landwirtschaftliche Blätter” A. 64 Nrii 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 Sibiu. „Gazda” A. 65 Nrii 7, 8 Cluj.

Cetiți și răspândiți revista

„STÂNA”

Organ al oierilor din întreaga țară.

**Din casa nici unui oier să nu lipsească
organul de luptă oierească „STÂNA”!**

Oieri din toată țara, uniți-vă!

„Pe români în a lor țară
Neunirea îi omoară.
Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește”.

Veniți cu toții la al 2-lea congres oieresc dela Târgu-Jiu!

Stimații colaboratori ai revistei sunt rugați a ne trimite articolele pentru numărul 10 cât mai urgent posibil. Dorim ca numărul de pe Octomvrie să-l putem expedia în chiar primele zile ale lunii.

„STÂNĂ“

REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Director: **NICOLAE MUNTEAN**
